

Вѣстникъ „Смѣшилъ“

Излази всяка Съббота.

Редакцията и Администрацията ся

памѣрватъ въ печатницата на в.

„Българско Знаме“ при

Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно грошче.

СМѢШЛЮ.

Цѣната на „Смѣшилъ“ е:

За цѣла година:

въ южна България 2 рубли нови

въ сѣвер. България 2½ руб. нови

За 6 мѣседи:

За отсамъ Балкана 5 франка.

За оттакътъ Балкана 6 лева

Така и за другите Българии, ко-

то сѫ извѣзъ отъ нашия сибуръ.

ВѢСНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

Нашитѣ гори.

Хе, селени и граждани истински, измръзли и озъбени вече отъ студъ и отъ мразъ, дайте ухо на Смѣшиловитѣ думи по въпроса на нашитѣ гори! Нека ви бѫде известно, че законопроектътъ за горитѣ или за лѣсовегъ се стопли вече въ хамамътъ, и скоро-скоро ще се измѣти. Пиленцата му скоро ще се распрысътъ по тѣхъ, скоро ще чуete неприятниятъ имъгласецъ и скоро ще бѫдете принудени да имъкупите просце, да имъ испѣлните празнитѣ гушки и да имънаситите лакомитѣ устца; скоро иѣжнитѣ имъкрачка ще заплънятъ по тѣхъ, и вие ще се видите въ чудо и то да ги правите. Нѣ не мислите, че това е лошо за васъ; напротивъ това е срѣдство за да ви се упазятъ горитѣ и лѣсоветѣ. Експлоатацията имъ ще бѫде дадена само на лица, които умѣятъ като Баронъ-Хиршовата компания да гиексплоатиратъ. Тѣ ще се располагатъ съ тѣхъ, а вие трѣбва да глѣдате отдалечъ и да се облизвате. И знаете ли защо става всичко това? За вашето добро, за вашата полза, за вашиятъ интересъ. Горитѣ и лѣсоветѣ ще прѣвличатъ дѣждовнитѣ облаци та да се изливатъ на вашитѣ пиви и полета, а въ сѫщото врѣме ще притеглюватъ и свѣткавиците за да не падатъ на вашитѣ кѣща и да ви причиняватъ злочастия. Тази е една отъ най-главнитѣ причини за строгото назование на горитѣ и на лѣсоветѣ; а другата, която се поражда отъ нея, и е като второстъпениа, и тя не е отъ маловажнитѣ, тя е пѣкъ за растуха и за развлечение както на васъ, тѣй и на други лица, които носятъ титли голѣми. Трѣбва да знаете, че голѣмитѣ хора обичатъ да се забавляватъ въ празнитѣ сидни и съловъ. А пѣкъ ако би да нѣма гори и лѣсове кѫдѣ ще ходятъ да прѣкарватъ празното си врѣме? Като васъ въ механата ли? О, не, не! Смѣшилъ ви повтаря и потретюва, че не! Тѣ ще ходятъ тогава на ловъ да биятъ мечки, вѣлци, зайци, категици, диви котки, чакали, лисици, и много други такива диви звѣрове които ви плашатъ, които ви опустошаватъ добитъка и кокошкитѣ, а по нѣко-

гажъ кога падне голѣмъ снѣгъ изявътъ ви и жандармитѣ съ кримки-тѣ имъ въ рѣцѣ. Тази година или пѣ-добрѣ тѣзи дни слѣдъ растурването на хамамътъ мнозина отъ голѣмитѣ хора ще се растурятъ по горитѣ и по лѣсоветѣ за да си по-отдѣхнатъ отъ голѣмитѣ трудове и да се поразвлѣчатъ съ приятността на запомателниятъ ловъ; и въ този случай и пашъ киръ Смѣшилъ си е приготвилъ вече пай-голѣмитѣ царвули за да ги слѣди дано и той има щастното да убие една мечка, една лисица и единъ вѣлътъ. Ехъ, че тогава да видите бача си Смѣшилъ съ каква гордостъ и съ какво тѣржество ще ги окачи на пушката си и ще ги донесе въ столичнитѣ градъ. Казваме въ столичнитѣ градъ, защото неговитѣ съграждани и съселени отъ да даватъ огънъ на горитѣ си и на лѣсоветѣ си не сѫ останжли вече и диви звѣрове. Мечката, която ще убие, тя е стрѣвница, той я знае, и познава на колко души е зло причинила, и за това сѫ я нарѣкли Изѣдницата. Лисицата, която ще се помѣжи да хване жива и тя е стрѣвница, той и нея знае, и познава на колко души е издавилъ въ оборитѣ имъ добичетата, и за това сѫ го прѣкръстили Адвокатингъ.

Тази плячка Смѣшилъ ще си я раздѣли съ Кукурига, защото и той ще земе участие въ ловътъ, и ще го придружава до излагане и животътъ си въ опасностъ. Нѣ Смѣшилъ като знае, че върлиятъ неприятель на Кукурига е лисицата, та и нашъ киръ Смѣшилъ ще му даде лисицата да ѝ искѣльве очитѣ и да си земе хѣзѣтъ и ищахѣтъ; а пѣкъ съ кожата и лойта на мечката ще прави Смѣшилъ, то е негава работа. За това Смѣшилъ отъ признателностъ къмъ хамамътъ сваля калпакътъ и му благодари за зетитѣ мѣрки по въпроса на горитѣ....

По Колѣдни заговѣзни.

Всѣкий се прости вече съ мѣсата, всѣкий заговѣ! Нѣ нѣкои си вмѣсто да заговѣятъ, тѣ отговѣхъ

на шатъ па дѣда попа, който имъ се каралъ да вардятъ тѣзи пости, а той самси яль скришомъ пиленца и яйчица. Както и да бѫде вѣче, то се дума че по име се заговѣ: хапиж се, срѣбнож се, чюник се и мозина отъ тогава и до днесъ сѫ още махмурли, главитѣ имъ шантави, умоветѣ имъ разнесени, а очитѣ имъ подпухи. Нѣ дали всички сѫ заговѣли единакво, и кой какъ е заговѣлъ тута е главниятъ въпросъ. Смѣшилъ знае за себе си, че заговѣ пакъ безъ калпакъ и безъ царвули, и че до гдѣто не отговѣятъ аборатитѣ му, той нѣма да се снабди. Колкото за побратима си Кукурига, Смѣшилъ се научилъ, че и той горкийтѣ заговѣлъ безъ еченичецъ, безъ просце и безъ житце за здравието на своитѣ си клиенти. Ареопагътѣ и той заговѣлъ отъ мазнитѣ и губи-врѣме въпроси и сега тѣжмѣлъ да се залови пѣ-серизно съ мършавитѣ въпроси. Чиновниците и тѣ заговѣли съ тѣститѣ сиплатки и патки, и сега щѣли да правятъ покаяние дано и не излѣзе исгина това, що се батка за тѣхъ. Докторитѣ и тѣ заговѣли съ вакцината си и съ тѣстоплащаемитѣ посещения (визити) и сега щѣли да хванятъ другъ путь на пестеливостъ и економия. Адвокатитѣ, що окончаватъ на илакъ и на идисъ и новопрѣкъстенитѣ отъ иялп-иляковъ и отъ идисъ-идовъ и тѣ заговѣли и за всѣкога вече за да не отговѣятъ никога и да се не поублажатъ съ пищичко, додѣто сѫ въ пашата тѣста и мазна страна. Учителитѣ пѣкъ вмѣсто да заговѣятъ, тѣ отговѣли, благодарение на ареопагътѣ, защото платки имъ сѫувеличили, и като пѣмало кѫдѣ да дѣватъ излишъка, щѣли да голяятъ и блажятъ, до гдѣто имъ ги пакъ намалятъ тѣ да гладуватъ и да жадуватъ народнаго просвѣщенія ради. Г-нъ Контеевичъ и Г-жа Модовичъ и тѣ поискали да заговѣятъ както всичкитѣ хора и християнски сѫщества, нѣ знаете ли имъ се случило? Тѣ като сѣднали на трапезата, поразглѣдали я добрѣ, и като я видѣли че била празна отъ кокошчици, пиленца, бютечета, кюфтенца и пр... тѣ сѫ почудили какво да правятъ и съ какво да заговѣятъ. Най-сѣтии слѣдъ дѣлги размишления тѣ дошли

до въ съгласие и едномислие да си извадятъ контелика и модитъ да ги сложатъ на трапезата и да заговѣятъ и тѣ като всичкитѣ хора. На часа трапезата се испълнила съ тюрлю-тюрлю и бичимъ-бичимъ контелици и моди. Г-нъ Концевичъ поканилъ Г-жа Модовичъ да заповѣда стъ веговийтъ контеликъ, а послѣдната поканила първийтъ да се не причиня, нѣ да заповѣда *сап-фасон* и безъ много комплементи и церемонии отъ нейните мади. Едно имъ само липсувало и то било винцето. Въ тойзи случай тѣ пакъ на мѣрили срѣдството му. Г-жа Модовичъ извадила бутилкитѣ си съ ливандитѣ, съ помадитѣ и съ пудритѣ и тѣй наситили ищахътъ си. Слѣдъ като сѫ наѣли съ тѣзи контелици и мади, отишли ужъ да си лѣгнатъ; нѣ тозъ часъ Г-нъ Концевичъ извикалъ: — Г-же чирвата ми хлопчатъ и куркатъ на ситостъ. — Сѫщо и монтѣ, отговорила Г-жа Модовичъ.

Такива бѣхъ тѣзи Коледни заговѣзни. Дано се излѣе куршумъ на дяволътъ въ ушиятъ та да не бѣдятъ и за напрѣдъ такива; а още повече да не бѣде и отговѣзванието подобно, защото тогава и Смѣшлю ще я оцапа, и ще се насити само съ контелицитѣ и модитѣ на своите царвули и на свойте рунтавъ калпакъ.

Изъ Княжеството.

Разъ-два-три! Урррааа се чувахъ по цѣла София. Това бѣхъ гласовете и виковете на консерваторитѣ, които съ нетърпѣние едва причакахъ Н. В. да го искрѣнѣятъ въ тъминините на дворецътъ му. Гостоприемните салони бѣхъ украсени съ каквито видове блѣсъци искате. Освѣтленията малко по-блѣди и по-тъмнички отъ свѣтлината на луната и на едва видящите се звѣди и планети. Отъ либералците ни единъ се не виждаше

нито мѣркаше, защото драгунитѣ обикнали остроожно, и прѣглѣдахъ струпваната навалица единъ по единъ.

Тѣжко и горко ако да зърниахъ иѣйдѣ либералъ, той на часа трѣбаше да иде въ затворъ. Распорѣдителитѣ на този порядъкъ-безпорядъкъ бѣхъ редакторитѣ на «Бѣлгарски Глас» и тайнийтѣ кореспонденти на нашата замѣзняла за народътъ ни вече «Марица», «Свѣтлина» тя бѣше потъмнила въ туй врѣме, и размишляваше какъ да отклони и другите си привѣрзаници отъ да земятъ участие въ Н. Събрание. До колко сѫ умѣстни и вѣрни нейните съвѣти и наставления Смѣшлю си даде скромното мнѣніе, и не го е грижа вече. Съ тѣпани и съ гайди да го убѣждаватъ вече друго-яче, той нѣма да удобри и да потвърди неучастуванието. Защо? — Защото . . . и пакъ защото . . . и пакъ защото . . . съ мѣлчение въ този случай нѣма да се побѣди неприятельтъ.

Хвалѣтото писмо на единъ либералецъ до другий либералецъ е фактъ вече! Консерваторитѣ ще правятъ свадба и ще го оженятъ за една вѣстникарка, която ще роди вѣстникарче, а то докторче, докторчето дуель съ смърть, а дуелътъ съ смъртната гробъ, надъ който либералците се готовятъ отсега вече да испѣятъ *приидите, последнее цѣлованіе дадимъ . . .*

Мазната кравичка Жанъ Хаджиеновѣтъ и благодѣтельтъ Кметъ на Столицата, когото «Бѣлгарски Глас» оплаква кроподилски, за *инатъ* на «Свѣтлина» щѣль да си даде оставката, и градътъ едвашъ щѣль да може да намѣри подобенъ мазникъ за замѣстуванието му. Гладни кучета много, хлѣбъ стига да има. Отъ такива, слава Богу не сме лишени, тѣ изубилствуватъ повече отъ колкото си мисли нѣкой. Камъкъ да хвѣришъ такъвъ ще ударишъ, вода да пличнишъ такъвъ ще залѣешъ. Насистина София е градъ съвѣмъ непризнателъ! Хичъ да се намѣри такъвъ човѣкъ, който да докара въ него вода да пои всички, и то отъ гдѣ? Чакъ отъ балканитѣ, то не е малка работа!

Н. В. когато ходилъ на ловъ твърдѣе задоволилъ на връщане когато излѣзли моми, момци, старци и баби и съ хора и гайди го испратили. Отъ вѣсхинищие той и въ тойзи случай показалъ щедростта си като подарилъ пакъ хи-

лядо л. за училищата имъ. Види се да е искалъ да подражае Н. С. който при посрѣдничането му и испращането му съ гайди и хорѣ не изостави ни едно село безъ да се прострѣ щедрата му рѣка. Нека живѣять подобни родолюбци!!!!

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

— Въпросътъ на сиротинските каси се сподоби вече да влѣзе въ хамамътъ. Нѣ той щѣль да се принуди да си излѣзе пакъ неокѣпанъ, защото дѣрвата се свиршили за него да подпалятъ хамамътъ. Смѣшлю се моли на г-да хамамджинъ да окажатъ и него защото е отъ голѣма важностъ.

— Пенситетъ и тѣхъ ги поогрѣло до иѣйдѣ. Хамамътъ щѣль да се гаврѣне възъ едного за гдѣто не знаѧль какъ да го искавали, нѣ благодарение на посѣдѣлковците му той се поукастрилъ, поизгладилъ, поистрѣгалъ отъ киръ и днесе е чистъ и прѣчистъ като младенецъ.

— Скоро ще се надрашатъ и нацишъ на бѣла книга съ черно мастило разни законопроекти относящи се до економическото развитие на областта ни. Тѣ ще излѣзватъ изъ мозъкътъ на едно вѣщо перо.

— Радостна и жалостна новина зарадва и наскърби мнозина тѣзи дни, и тя е: свободното прѣкарване на вина въ княжеството. Радостна за е тѣзи, които го необичатъ и печелятъ съ него, а жалостна за тѣзи, които го обичатъ и си прахосватъ платките за него ужъ да имъ бѣде веселъ другаръ и да имъ дава умъ и разумъ въ пай-критическите имъ обстоятелства.

— Тази недѣля много писма сѫ пристигнали отъ областта до прѣдставителитѣ доктори и инспектори да се за върнатъ по-скоро защото много болни си отивали за Богъ да прости, а много учители си разигравали коньетъ безъ да посѣщаватъ училищата по 5 — 6 дена наредъ.

— Не е само Кременъ, който ни би съ нашитъ камъни по нашите глави. Смѣшлю въ ревизията си е открилъ още една такава подла тваръ, която скоро ще си покаже рогата. Тази инициона тваръ си е позволила и още повече. Тя е отишла до тамъ, щото мисли да измѣни единого и да намѣти себе си. Вним-

ПОДЛИСТИНИКЪ

„ЗАБОРАВИХЪ ДА СЕ ЖЕНГЪ“ ВЕСЕЛЬ И СМѢШЕНЪ РАСКАЗЪ

(Изъ домашнитѣ ни животѣ.)

(Продължение отъ брой 10-и).

II.

Трѣнчето като дойде малко на себе си и видѣ че нѣма въ рѣкѣтъ му жъртвитѣ, расхвучаль се като бѣсътъ, тржти се да ги гони. Въ това врѣме яви се и Огрицката, и като видѣ Райка, извика ѝ съ колкото си гласъ имаше и се спуна възъ нея. Райка оплашена тръти да бѣга слѣдъ Трѣнчето. На часа пристигна въ Черни, и като видѣ че Огрицката тича слѣдъ Райка, запопрати си царвулитѣ и навущата и си плю на голитѣ крачка като се затече на слѣдъ тѣхъ. Не слѣдъ

много ето че привласа и баба Стойка върѣдъ навалицата. И като видѣ, че синътъ ѝ се е трѣтъ пакъ слѣдъ Райка, растика множеството, врътихъ сина горѣ полите и се зачилѣ подиря имъ.

Баба Бона Совалката като изглѣда тази неочаквана комедия извика тържественно съ дѣрзостъ:

— Нека! . . . хакъ му е па Трѣнчето, той съкаше че нѣма кой да му дойде дооки! нека сега да му помогне Кюсето!

Тя изрѣче тѣзи думи, като мислише, че и Кюсето е въ числото на тѣзи, които тичахъ; и тѣ Кюсето, което се тѣркала иѣзъ краката на тѣлпата отъ ударитѣ на Рашетото и на Цѣдилникътъ, скокна отведенажъ грабя си пакъ сураницата и нальтѣ възъ Сувалката. — Оле-ле, Боже, утрѣна ме този провалникъ, извика оплашено Совалката, и хайде и тя тръти на бѣгъ, а подиръ нея и Кюсето! Тѣлпата побѣркана отъ това, чо става кискаше се и се смѣше, щото всѣкокъ се държеше отъ смѣхъ за коремътъ си. И отъ любопитство да видатъ всич-

ки какъвъ край ще земе работата хвукнѣжъ да тичатъ. Свинестъ подплашени отъ тѣзи Гюрютин и натардин и тѣ задуха коя на кждѣто видѣ вече, тѣй ѩото мѣстото на комедията остана съвѣмъ празндо и глухо като че преди единъ два часа не е имало нищичко!

Баба Тропка Врачката, която бѣше подплаила огньетъ на това събитие, и които, както се каза по-горѣ, стоеше и гледаше отдалече *смирѣ*, като видѣ, че мѣданътъ се испраздни, тя полегка-лека прѣди да притвори вратата си, зѣ отвѣтре една мотовилка безъ кръстовище и единъ вѣзель, надѣна си наопаки кукухътъ, обирни си наопаки крѣпата, съ която бѣше подбрадена и ее опхти къмъ мѣдадътъ съ една усмивка, която повече приличаше на дяволска отколкото на човѣшка. Щомъ пристигна на мѣстото дѣто бѣ стоесть Трѣнчето съ жъртвите си, тури мотовилката, прѣкрыти я три пѣти отъ лѣво на дѣсно като избѣбра тѣзи думи: «акто на мотовилката не може да се мотае безъ кръстовище, тѣй и Оцетарката да не

маше прочее и осторожность!...

— Смъшлю е изработил тъзи дни единъ законопроектъ за пчениците и въреджините, когото ще поднесе на брата си Кукурига за разглеждане. Дано приеме чоновете му тъй както съж безъ никакво изменение.

Смъшлюово пророчество

Чтение.

Тако глаголетъ Смъшлю: и будеътъ въ дни сия покаяние голъмо. Мнозина ще си обержатъ крупните за гдъто не съж слушали мъдриетъ съвѣти на Смъшля; мнозина ще искубятъ умоветъ си и мъзъдятъ си или една лисица ще имъ ги грабне и изяде като кръхките кокалца на мартиното ниле; мнозина ще продадятъ съвѣтъта си, а най-много една Подлизурка и двоелика Лопата, която се е въспрѣтала да рине гдъ що найде. Тъзи дни ще излѣзе едно камилче изъ ареопагътъ което ще има двѣ гърбици и което ще стиска като менгеме всичките недозрѣли мозъци. То ще бѫде чудно по родътъ си, защото ще има и рога, съ които ще се сили да се бранятъ срѣщу тъзи, които ще го възнеснатъ. Краката му ще иматъ и конита като на конь, съ които ще рита тъзи, които ще се приближаватъ до него съ цѣль да му се мѣтятъ на шията и да ги носи даромъ. Изъ носътъ му ще излиза огнь и пламъкъ, съ които ще подпалва тъзи които се простираватъ отъ топлиятъ руски чай. Вмѣсто козина, то ще има ежови бодли, съ които ще застрѣля тъзи, що се събиратъ да го чинятъ се-иръ и да се подиграватъ съ него. И тогава тежко и горко на тъзи, които не съж вървали за рождението му и съж се подигравали съ чу-ванието на тази новина, и будеътъ тогава плачъ и скрежъ зубомъ.

можеда смотае Трънчето, и както мотовилката е прѣкръстена на лѣво, тъй и Оцетаркените работи да вървятъ вѣ на лево». Слѣдъ тъза думи тя развѣрза, възелътъ, въ който се намирахъ различни работи, зема извѣтрѣ съ два прѣста малко прѣстница, посипа мотовилката и рѣче: «както подъ тази прѣстъ ще земена отъ три нови гроба, лѣжатъ мрътвите и не можатъ да се мръднатъ, тъй да лѣжи като мрътва и да неможе да се мръдне ни Оцетарката ни Дѣщеря й». Но съзъ като забиколи три пъти на лѣво мотовилката, съдна възъ мѣстото на кръстовището ѹ, като избѣлболя: «тъй вѣкога да стои главата на Оцетарката и на дѣщера ѹ подъ мене.» Слѣдъ туй извади изъ възелътъ едно парче гранисала сланина, постави я отъ лѣво на мотовилката като я нарече: «както вѣкога се трѣсе отъ това гранисала парче сланина, тъй да се трѣсе и Трънчето отъ Оцетаркената дѣщера, а както ми съж обрннати дрѣхитъ все наопаки, тъй да се обрннатъ и мислитъ на Трънчето все къмъ мене и къмъ

Смъшлювъ канонъ.

Всякъ земнородни да взиграестъ тѣломъ и да се засмѣе до уши, яко на-мѣрихме благодать прѣдъ една Личностъ и се истѣлкувахме повече отъ колкото прѣбваше.

Всякъ пенавидящий настъ да погибнетъ якоже Кременъ и С-ие, яко скоро ще имъ се обрнжатъ петалата наопаки и тѣ ще се прозѣватъ като Онцица . .

Всякъ имущий власть да разсуждастъ и да не разрѣшасть дондеже не будеътъ увѣренъ, яко съвѣтници его суть искренни и не лицемѣри якоже въскресшаго Фарисея.

Всякъ неприяжий съ пами и съ нашето маѣние якоже Панкратия, скоро ще изгуби влиянието си, а съ него заедно и настътъ си, и будеътъ въ прѣзрене вѣмъ любящимъ благая отечества своего.

Всякъ възискатъ погубити признанителностъ, която дължимъ на чаюлюбци ще исчезне якоже исчезнетъ димъ прѣдъ лица вѣтра, и будеътъ въ понощение и гонение вѣмъ.

Всякъ нелюбящий настъ да сгрѣмомилится якоже гнила кѣща и да рѣчтъ въ себе си: согрѣшихъ, беззаконовахъ, зло сътворихъ и нѣмъ достоенъ да глѣдамъ съвѣтлината на това отечество, кое то прѣзрѣхъ и оскѣврнхъ съ подлостъ си и съ чрѣзмѣрнѣ си интриги.

Всякъ кѣлниций настъ якоже Баба Куйка да растреется громомъ велимъ и всичките клѣти да се истурятъ на празната му кратуна, яко нѣсть достоенъ да носи това свято име «Българинъ».

Всякъ пишущий противъ настъ и глаголющи зла за настъ да будеътъ изгнанъ якоже недостойниятъ синъ на отечеството който яде и пие отъ него и вмѣсто благодарностъ и признателностъ излива вѣ-какви глупости и черни клевети.

КАКЪ СЕ Цѣни Свободата?

Изъ Смъшлювата бѣчва.

Отъ тойзи по-заплетенъ и по-мъченъ въпросъ не се е прѣдставялъ на нашъ киръ Смъшля, нъ той като вѣкога е готовъ да отговаря и рѣшава подобни въпроси и тозъ пѣтъ прѣвлича вниманието на своите си тѣрпѣливи слушатели и читатели. Слушайте прочее

дѣщеря ми Цеца».

Тя са готвише още да нарича и да прави своите магии чудесни, нъ зададе се дѣщеря ѹтичесникъ, която ѹзвѣсти да бѣрза, че Трънчето дошълъ у тѣхъ и търеялъ нея. По гластътъ на Дащеря ѹ човѣкъ можеше да забѣлѣжи търдѣ добрѣ, че тя бѣше родена да бѫде десподка и тиранка, и че освѣнъ съ Трънчето тя не можаше да се омѣжи за другого.

На това извѣстие майка ѹ скочи и се затече, нъ Марко, кучето имъ, което бѣше дошло съ Цеца, като неможа да я познае съ обрнатътъ кожухъ на-спотиря я, що ѹшѣ наスマлко да я раскъса, ако да му се не бѣше обадила. Но-нататъкъ тя видѣ тълпата да тича въ като мислише, че иде възъ нея и възъ дѣщеря ѹ, тя си усилъ още повече тичанието и прѣпускането. Нъ Совалката като ги зържа, затече са, достигна ги, и додѣто вдигне да ги удари, тѣ еж вмѣжкнхъ у тѣхъ си, дѣто ги посрѣдни Трънчето и ги пригърна отъ радостъ.

(Слѣда)

Смъшлювото тѣлкуване и чудѣте му се на дѣлбокийтъ умъ.

I. Свободата се цѣни по тѣжестъ т. е. трѣбва вѣкъ да притегли себе си или кемерчето си и да види колко е спечелилъ или похарчила по свободата; и ако намѣри че е спечелилъ, трѣбва да окачи тази си тѣжестъ на вратътъ и да извика отъ високо мѣсто та вѣкъ да го чуе: свободата за мене е джобътъ ми.

II. Свободата, се цѣни по злощастие т. е. трѣбва вѣкъ да се опита и почита кой пѣтъ би хванжъ, ако би по трѣбвало волно да пожъртува себе си и имота си, и ако намѣри, че се е отрѣкълъ отъ свободата само за да не пострадаътъ интереси ти, трѣбва да си издигне и навири ушитъ и да изреве та вѣкъ да го чуе: свободата за мене е джобътъ ми.

III. Свободата се цѣни по услуги т. е. трѣбва вѣкъ да испита съвѣтъ си и да види колко услуги е принесълъ за свободата на отечеството си, и ако намѣри, че услугитъ му съ били само интриги и прѣструвки прѣдъ истинските свободолюбители, трѣбва да си покрие лицето съ черна кръпа и да отнесе гласа си та вѣкъ да го чуе: свободата за мене е джобътъ ми.

IV. Свободата се цѣни по спомагане т. е. трѣбва вѣкъ да растрои книгата на минжлийтъ си животъ и да прѣглѣда въ нея какви срѣдства е употребилъ за истинското й распространение, и ако намѣри, че той е работилъ съвѣтъ противътъ, трѣбва да го исповѣдва публично та голъмо и малко да го чуе: свободата за мене е джобътъ ми.

V. Свободата се цѣни по насырдчение т. е. трѣбва вѣкъ да пораскопае умственниятъ си сили и да прѣглѣда въ тѣхъ далъ е имало искра отъ насырдчение тогава, когато безъ друго еж го изисквали обстоятелствата, и ако намѣри, че той вмѣсто насырдчение е давалъ и вдѣхвалъ обезсърдчение само и само за да се ползува, трѣбва да го признае и да извика съ колкото си сила иматъ вѣкъ да го чуе: свободата за мене е джобътъ ми.

VI. Свободата се цѣни по защитяване т. е. трѣбва вѣкъ да поразрови мозъчните си мускули и да види далъ въ опасни обстоятелства и врѣмена той е защитилъ тази свобода, или я е продалъ за пустий интересъ, и ако намѣри, че е извѣршилъ послѣдното, трѣбва да стори метани прѣдъ всички и да испрѣхи та вѣкъ да го чуе: свободата за мене е джобътъ ми.

Любопитенъ Разговоръ.

Мъжду двама политици А. и З.

A.—Какъвъ край, мислишъ, ще земе антируската политика въ И. Румелия?

Z.—Чети «Марица», а слушай «Народни Гласъ».

A.—Ха-ха-ха! азъ каквотя питамъ, пѣхъ ти какви бабини деветини ми приказашъ. Не разумѣ ли що та питамъ?

Z.—Много добре разумѣхъ; иль пакъти повторяъ: чети «Марица», а вѣрвай «Народни Гласъ». За «Редб» не ти споменувамъ нищо, защото той си явява като комета и мислитъ му съ распрыснати като нейната опашка. Ако ли не чети редовно Киръ Смъшля и ще се научишъ.

A.—А! че какво ще ся науча отъ единъ царвуланъ като Смъшля?

Z.—Той е царвуланъ наистина, нъ истинскиятъ отговоръ ще намѣришъ въ

него. Той както пророкува, тъй се и събди. Антируската политика си обра крушитъ вече и се погреби заедно съ «Независимост». Днесъ владѣе русофилската.

А.—И да я видишъ, пакъ да не вервашъ; напротивъ днесъ влаѣе Австро-Филската, и тя отъ денъ на денъ зима и широки размѣри както между по-учените, тъй и между по-простите.

З.—Та ти си Австрофиль ха?

А.—Питаніе ли ище я?...

З.—Да не си отъ редакторите на «Независимост»?

А.—Може да съмъ, може и да не съмъ; нѣ ище ще побѣдимъ.

З.—Радвамъ се на патротизъмъ ти, иди проче при тази леля по-скоричко тя да даде и тебе кравай.

А.—Ти ме докачи... заповѣдай да дуелъ....

З.—На дуелъ ли?... Много добре! Съ тебе и въ тебе ще убие антируската политика.

Не слѣдъ много тѣ излѣзохъ на дуелъ и г-нъ А падна убитъ.

Писмо на единъ депутатъ до жена си.

ПЛОВДИВЪ, 13 Ноември 1882.

Драга Цонке!

Стана вече единъ мѣсецъ, отъ какъ сме тука и като сѣмнѣшъ на денъ по 40 алтынъ гроша, ставатъ коджа парици. Още единъ мѣсецъ и ще спечели пѣкъло лирки и надѣвамъ се, че ще мога да ти купя фустани и капела. Азъ живѣя икономически и едва харчва на денъ десетъ гроша. До сега не сме свършили туку-рѣчи нищо, защото и незнани аслѣж какъ да го вършиме. Защо-ли ни е хадъмъ Областно Събрание? Четиридесетътъ гроша сѫ хубави, но отъ законопроектите и неразбирали нищо и много отъ събранията ми нѣмѣтъ аслѣж хаберъ отъ закони. Отъ вчера на самъ депутатъ много сѫ каржътъ помѣжду си и всички искатъ да говорятъ за работи, които по прѣди като бояджии и бакали не сѫ и то сънували. Но 40-тѣ гроша сѫ много добри. Законътъ за авукатиѣ май не се аресва, защото депутатътъ мислить да станжътъ авукати като ги испѣждатъ отъ служба. Защото единъ иска да бѫде въ Постоянниятъ Комитетъ и още авукатиѣ, за това предложи да могатъ да станжътъ членополетъ на П. Кимитетъ и авукати, други пакъ иска и околовийските сѫдни да станжътъ авукати, трети пакъ, настоящи авукати, нещожътъ испѣйтъ за да могатъ и за напрѣдъ да огловятъ простишъ селени. Четвърти пакъ иска да му се прѣхвани крадението прѣзъ окунацията и да му се дозволи да бѫде авукатиѣ. Незая още какво искахъ депутатътъ. Аслѣж законопроектъ за авукатиѣ не е добре унодянъ. Той трѣбаше да има тѣзи нѣща:

Чл. 2 Авукатиѣтъ може да бѫде:

1) Който е най-много крадялъ въ окупациста;

2) Който е депутатъ.

3) Ози сѫдия който е испѣженъ отъ служба по неспособностъ.

Чл. 3. Ози конто сѫ свършили юридически факултетъ трѣба да правътъ испитъ прѣдъ испитателна комисия, състояща отъ....

Чл. 4. Ози тѣзи лица, сякой другъ може да бѫде авукатиѣ, който даде добре рушътъ на членовете на....

Азъ мисля, любезна Цонке, че по този начинъ ще имаме най-добри авукати.

Като нѣма друго, какво да ти пиша и като моля Бога за твоето драгоцѣнно здравие, съмъ

Твой съпругъ: Янаки.

И. И. Азъ ходя сякой денъ въ Събранието, зъръ 40 гоша не е малко.

Въ съдилището.

Прѣдсѣд. Колко си години?

Свидѣт. 60-70 години имамъ.

— Жененъ ли си и имашъ ли дѣца?

— И я хубава работа, като мене чиликъ хичъ нежененъ бива ли? Като тебе дѣца имамъ.

— Ти си призовани въ съдилището

да свидѣтелствувашъ, но прѣди това ще са закълнишъ.

— Хай, хай, пали е за правото ще са закълни.

— Думай какво думамъ азъ: закълвамъ са...

— Закълвамъ са за правото....

— Въ името на Бога....

— Мене името ми е Пенчо....

— Че ще кажа всичката истина, безъ да скрия нѣщо....

— Че ще кажа безъ да не скрия нѣщо.

— Прѣкръсти са и цѣлуни евангелието....

— Прѣкръсти са и цѣлуни евангелието....

ШЕРЕНГИ.

Отворено писмо. — Г-нъ Смѣшлю, имамъ честъ да те попитамъ: има ли право кметътъ да бие хората на механитъ? Отговоръ: — питай околийски си началникъ, който се тръкала всѣкий денъ пиянъ по улиците и каминътъ му застига гдѣто и когото завръше.

Прѣкаленъ патротъ. Единъ се хвалилъ че е толко патротъ, щото патротизъмъ му течаль всеи изъ крачолитъ му. А другъ единъ отъ страни като го слушашъ поусмихналъ се и рѣкътъ: — Зная та и отъ вчера, когато прѣдаваше братята си на агентъ.

Училищенъ инспекторъ. — Бате Смѣшлю, бива ли инспекторъ да вика на учителътъ прѣдъ дѣцата въ училището *своячъ и сапайлъ?* Отговоръ: — Не бива, и отъ никой педагогический законъ му се не позволява, нѣ ако напетина е викалъ, види се да го е купилъ отъ тамъ, гдѣто се училъ, та трѣбва да му се опрости, защото той самъ е билъ такътъ и го опитва въ себе си.

Дѣвъ младоженки. — Ихъ, г-же, колко ти е хубавъ мажътъ! Че за колко си го купи? Не питай, сестрице, много скажо: за 500 л. т., за една кѣща, за два дюкяна и за 100 уврата ниви; а сега имамъ само кѣща и тя заложена! — Настинка скажо си го купила нѣ си и струва!...

Двама завистливи. — Побратиме, защо си навождашъ очите когато срещнешъ офицеринъ? — Защото ми е омръзило отъ жена ми. — Ами ти защо обичашъ да ги изглѣдватъ до толкова? Защото ми се е поревнжало отъ жена ти, и ги глѣдамъ азъ та да не остава врѣме да ги глѣда жена ми.

Единъ господинъ нита: Защо же нитѣ носятъ на капелите си пера? — Отговоръ: — за да имъ хвърчи умътъ като перата и да се не спира въ кѣщицъ имъ та да безпокоятъ мажътъ си за нови мodi.

ТЕЛЕГРАММИ.

Отъ Сливенъ до Пловдивъ. Дѣдо Смѣшлю отъ 20-25 години си е пакъ Дѣдо Смѣшлю. Той не се е продавалъ нито подкупувалъ въ най-успилни врѣмена; а пакъ сега никакъ. Той си е Бѣлгаринъ и по-просто Тонко, той си не сторя инкаръ името. Калпакътъ му е пакъ ежийтъ. Подкупничеството може да съществува въ рѣчникъ само на този, който го пише и спомѣнува.

Оттука до Тамже. Въ Дѣдовиѣ Смѣшлювъ градъ нема чужди прѣдставители та да се расправя съ тѣхъ и да гони тѣхната политика. Той явява за знание на всички, че освѣнъ чисто-българската политика той не гони и не защищава друга. И като такъвъ той

не желае да се намери подъ чукътъ нито на едната нито на другата партия. Брать му Кукуригу много се е мамилъ като го осѫжда вече за нѣмеко ужъ кени. Щото сѫ дни за напрѣдъ сѫ който ми е направилъ добрината и ме е извадилъ отъ калъта на робството не можъ да му не съмъ признателенъ *аэз Смѣшлю и цѣлътъ български народъ съ меле;* нѣ да ни се мѣси въ самостоятелния животъ и да искамъ да ни води за посѣтъ то вече задминува всѣка граница.

Оттука до Тамже. Нека бѫде известно всѣкому повторително, че Дѣдо ви Смѣшлю оевѣнъ чисто-българската политика ще призира всѣка друга партия, както е правилъ досега и го прави. Оевѣнъ народниятъ интересъ, той нѣма друго прѣдъ очи. Той ще се смѣе и подиграва всички тѣзи, които работатъ за въ ущърбъ на чистонародниятъ интересъ. До кога вече подъ чуждо иго и влияние? Врѣме е вече да се отървимъ отъ този прахъ.

Отъ Пловдивъ до Сливенъ. Нека се не беспокои Смѣшлю, че нѣкой си го осѫждатъ. Той като народенъ и повече нѣщо отъ народенъ, гони всичко, щото не е народно. *Признателностъ друго, интересъ народенъ друго, мнѣнѣ и водение за посѣтъ друго.* Живѣй, Дѣдо Смѣшлю, и живѣй тъй както живѣешъ за народниятъ интересъ.

София. Носрѣщанието на Н. В. стана твърдѣ блѣскаво и задоволително. Спорѣдъ слухъ тойзи пѣтъ Н. В. самъ ще си тегли разноситъ за посрѣщанието, защото на Софиянци омръзнало вече.

Тамже. Изборитъ по Народ. Събрали сѫ въ джоба на нѣколко консерватори. Либералцитъ сѫ на двѣ партии: единъ искатъ да зематъ участие а други не; това не обещава добри сѣтни.

Котелъ. Смѣшлю са приѣ монго добре. Той искѣ да се научи за произмѣнението на жандармерийски командиръ, нѣ спѣгътъ не го остави.

Тамже. Янглъшлъжъ станало за нашийтъ жандармерийски командиръ, той си остана пакъ. Редакторътъ на «Сѣвътникъ» забравилъ да си тури очилата та станало тойзи янглъшлъжъ.

София. «Работа» промѣтни печатницата и книгата, нѣ умътъ ѝ е още малко министерски. Види се да блазни тойзи поетъ редакторката ѝ. Дай, Боже, ини сме ѝ доброжелатели.

Отъ Сливенъ до Русе. Книгата на дошиката ви е доста дебеличка като умътъ ви, за това Смѣшлю ще си заљви съ нея прозорците или ще я тури подлоги на скъсанитѣ си царвули. А като незнае китайски, то не може да разбере и стиховетъ ви; затова ги пустихъ да плуватъ по Дунава и да принасятъ влашка мамалига.

Ени-Загра. Градскиятъ домъ е на съвръзване. Калфата го нѣма още отъ Одринъ. Търговците го чакатъ като Миссия. Тойзи доланджъръжъ ще научи Ени-Загреките търговци на умътъ. Слѣдъ дъждъ качулка.

Цариградъ. Една депутатия отъ Македонци пристигна тѣзи дни въ Екзархията. Какъ ще я подмѣтне и тойзи пѣтъ Екзархията, намъ не пи е известно, и да денътъ си лачи отъ заранта какъвъ ще бѫде.

Тамже. Тѣзи дни сѫ се кордисали казанитъ на патриаршиата за варене мио. Бѣлгаринъ чака да увири и да си земи нѣколко очи и да распрати на кѣдѣто трѣбва. Блазъ на тѣзи, които се раждатъ сега, защото ще бѫдатъ миросани съ истинско мио.